

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยสรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุป

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อศึกษาศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2) เพื่อเปรียบเทียบศึกษาและเปรียบเทียบความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม

3) เพื่อเปรียบเทียบศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำแนกตามเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสม

5.1.3 สมมุติฐานการวิจัย

1) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

2) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

3) นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีเพศ ชั้นปี และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

5.1.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2555 จำนวน 19,074 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973 : 1088) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และระดับความคลาดเคลื่อน 5% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 392 คน แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 500 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามคณะ/วิทยาลัย

5.1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด (Open end) และเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.84 และช่วงค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.24-0.69

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.94 และช่วงค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.35-0.79

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.74 และช่วงค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.65

5.1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2556 จำนวน 500 คน โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบตามจำนวน

5.1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2) วิเคราะห์ระดับเจตคติ และความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3) เปรียบเทียบเจตคติ และความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา

3.1) เปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

3.2) เปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA : F-test) และทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

5.1.8 สรุปผลการวิจัย

1) นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง
2) นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) นักศึกษามีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง

4) นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
6. นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง
7. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผล

1) จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวมอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการเผยแพร่กฎหมาย ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และด้านการบังคับใช้กฎหมาย ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้สึกรู้สึกหรือทำที่ที่ดีต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จึงปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 อย่างเคร่งครัด โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ในสถาบันโดยตรง มีระบบการลงทะเบียนการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีการตรวจสอบย้อนหลังได้ อีกทั้งยังมีการเผยแพร่พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ให้กับนักศึกษาและบุคลากรของสถาบันทราบในหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์ หนังสือแจ้งเวียน การอบรมสัมมนา การสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น สอดคล้องกับ วิทวัส บุญญสถิตย์ (2552 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสัมฤทธิ์ผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 และได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาในด้านนโยบายของรัฐบาลไว้ว่า ภาครัฐควรส่งเสริมให้ให้มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นเพื่อดูแลรับผิดชอบด้านเนื้อหาบนระบบเครือข่าย โดยควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประเภทของเนื้อหาที่ต้องห้ามไม่ให้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ให้ชัดเจน อีกทั้งยังควรกำหนดให้ผู้ให้บริการบนระบบเครือข่ายซึ่งให้บริการในส่วนที่มีความเสี่ยงว่าจะเกิดการกระทำผิดต่อชื่อเสียงได้สูงต้องลงทะเบียนกับหน่วยงาน เพื่อประโยชน์ในการติดตามและเฝ้าระวัง และร่วมกันหาหรือแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดต่อชื่อเสียงในรูปแบบต่างๆ และในด้านมาตรการทางสังคม องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงสถาบันต่างๆ ในสังคมควรจะร่วมกันรณรงค์ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดีหรือวัฒนธรรมในการใช้เทคโนโลยีที่ถูกต้องให้แก่คนในสังคม สอดคล้องกับการวิจัยของ ศุภวุฒิ โมกข์เมธากุล (2556 : 103-109) ที่ศึกษาความรู้และเจตคติต่อการเรียนวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน ที่เกณฑ์คะแนน 18 คะแนน (ร้อยละ 60) จำนวน 294 คน (ร้อยละ 93.63) และนิสิตมีเจตคติต่อการเรียนวิชากฎหมายในชีวิตประจำวันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.86)

ส่วนในกรณีที่พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านลักษณะการกระทำผิด ด้านการบังคับใช้กฎหมาย ด้านการเผยแพร่กฎหมาย และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้น อาจเป็นเพราะจากลักษณะของเจตคติที่เป็นผลที่ขึ้นอยู่กับบุคคล

เมื่อประเมินผลสิ่งเร้าแล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจที่จะแสดงพฤติกรรม (เชิดศักดิ์ โขวาสินธุ์. 2527 : 66-67) โดยนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงที่เมื่อได้รับการกระตุ้นจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แล้ว ความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจและการแสดงพฤติกรรมจะแตกต่างกัน สอดคล้องกับ ปริมาพร มุฑุจิตต์ (2556 : 107) ที่ศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเพศชายมีพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับการวิจัยของ นัยนา ชำของ (2550) ที่ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านจรรยาบรรณบนอินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน โดยเพศหญิงมีจรรยาบรรณสูงกว่าเพศชาย

2) จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีความตระหนักรู้ต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูล และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และภาพรวมอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ด้านการเผยแพร่ข้อมูล และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความคิดเห็นหรือความสำนึกของต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีประสบการณ์การรับรู้ มีความสนใจ รวมทั้งใส่ใจและเห็นความจำเป็นและความสำคัญที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งผลการวิจัยนี้แตกต่างจากผลการวิจัยของ พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ (2546 : 104-105) ที่ศึกษาความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี (วิทยาเขตบางเขน) ผลการวิจัยพบว่า ความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ในประเด็นการล่อลวงคนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วยกันเพื่อหลอกไปกระทำการที่เลวร้าย นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนในกรณีที่พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความตระหนักรู้ต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ และด้านการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า ความตระหนักรู้ต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์เป็นเรื่องของจริยธรรมในการใช้สารสนเทศของแต่ละบุคคลที่แสดงออกต่อสังคม ซึ่งแนวโน้มการแสดงออกทางสังคมของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงก็มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับการวิจัยของ สุดาสวรรค์ งามมงคลวงศ์ (2555 : 70-80) ที่ศึกษาการรับรู้และความตระหนักของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ด้านการใช้งานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใน 3 ประเด็น คือ ปัญหาอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ควรเพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ในเนื้อหาการเรียนรู้อิงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และต้องปลูกฝังจริยธรรมในด้านการใช้งานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ตั้งแต่

ระดับประถมศึกษาเป็นต้นมา และสอดคล้องกับการวิจัยของ พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ (2546 : 104-105) ที่ศึกษาความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี (วิทยาเขตบางเขน) ผลการวิจัยพบว่า เพศ คณะ ชั้นปี และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตของนิสิต มีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับกรณีนี้นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ ด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันย่อมมีความแตกต่างกันในด้านความรู้ โดยเฉพาะความรู้ในด้านการเข้าถึงข้อมูลและระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ การเจาะระบบข้อมูล การขโมยข้อมูลของบุคคลอื่น การทำลาย เปลี่ยนแปลง แก้ไขข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยมีชอบ เป็นต้น ดังนั้น ความรู้ความสามารถของนักศึกษาที่แตกต่างกันจึงอาจส่งผลถึงความคิดเห็นหรือความสำนึกของนักศึกษาต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ซึ่งก็สอดคล้องกับการวิจัยของ พัฒนศักดิ์ บุบผาสวรรณ (2546 : 104-105) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต โดยศึกษากับนิสิตระดับปริญญาตรี (วิทยาเขตบางเขน) ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุดในเรื่อง เว็บไซต์ที่มีเนื้อหาในการแนะนำ ให้ความรู้ด้านเพศศึกษา ส่วนความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ในประเด็นการล่อลวงคนที่สนทนาทางอินเทอร์เน็ตด้วยกันเพื่อหลอกไปกระทำการที่เลวร้าย และพบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ตของนิสิตมีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับการวิจัยของ ฐิติกาญจน์ อัครกุล (2554 : 113) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดของวัยรุ่นตอนกลาง (นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5) ในเขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด โดยพบว่าวัยรุ่นตอนกลางที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีสัดส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดมาก สูงที่สุด

3) นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทางศึกษา ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป และภาพรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอินเทอร์เน็ตเป็นเทคโนโลยีที่มีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับชีวิตประจำวันของนักศึกษามาก โดยในด้านการเรียนรู้ นักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตช่วยในการศึกษาค้นคว้า การติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอน การติดต่อสื่อสารกับทางสถาบัน เป็นต้น ส่วนในด้านการดำเนินชีวิต นักศึกษามีการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารในหลายรูปแบบ เช่น การสนทนา การส่งข้อความ การค้นหาสถานที่ การสั่งซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ฯลฯ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวก็สอดคล้องกับการวิจัยของ ชูชาติ ศิลปพิเชฐ (2546 : 60-61) ที่ศึกษาเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต และด้านโอกาสในการใช้อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับ ชาญ กลิ่นช่อน (2550 : 59-60) การศึกษาเจตคติ

และพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยคริสเตียน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

ส่วนกรณีพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการสืบค้นข้อมูลทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีการรับรู้แตกต่างกันตามธรรมชาติ จึงส่งผลให้มีความรู้สึกที่ตนเองมีการสืบค้นข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ต่างๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ชูชาติ ศิลปพิเชฐ (2546 : 60-61) ที่ศึกษาเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาโปรแกรมวิชาด้านคอมพิวเตอร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านการยอมรับการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านความชอบที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านความวิตกกังวลที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ มะลิสยา ไชยวิเศษ (2553 : 55-56) ได้ศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันอาชีวศึกษา จังหวัดยโสธร และพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้อินเทอร์เน็ต และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นโทษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติและความตระหนักต่อกฎหมายคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในสองแนวทาง ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สถาบันควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 อย่างลึกซึ้ง เพราะนักศึกษาจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายดังกล่าวทั้งในขณะที่มีสถานภาพนักศึกษา หรือสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพ นักศึกษาจะไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ให้ถูกต้องและครบถ้วน โดยอาจจะเน้นการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนปกติ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

- (1) ควรมีศึกษาวิจัยในด้านการสร้างและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
- (2) ควรมีการศึกษาว่ามีปัจจัยอะไรที่อาจจะส่งผลต่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
- (3) ควรทำการศึกษาความรู้และเจตคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่มีต่อกฎหมายอื่นๆ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย